

Införd 2017-10-21 i ”Aktuellt i politiken” som är socialdemokraternas nyhetstidning.

Rasera inte rätt till personlig assistans!

Så här skriver regeringen i budgetpropositionen 2017/18: ”Målen för funktionshinderspolitiken är tydliga. Kvinnor, män, flickor och pojkar med funktionsnedsättning ska ha möjlighet att verka i vardagen på lika villkor vad gäller delaktighet och tillgänglighet. Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är en utgångspunkt i regeringens arbete med stöden till personer med funktionsnedsättning. God kvalitet, kompetens, likabehandling och rättssäkerhet ska prägla stödverksamheterna, liksom en helhetssyn när det gäller stöd och service till personer med funktionsnedsättning.”

Hur överensstämmer regerings mål för funktionshinderspolitiken när man samtidigt är på väg att rasera rätten till personlig assistans för att till varje pris minska kostnaden för assistansersättningen. För att lyckas med detta har regeringen valt en strategi som dels bygger på att fusk och överutnyttjande överdrivs, dels givit signaler till Försäkringskassan att vara mer restriktiv i sina behovsbedömningar, inlindat i prat om rättssäkerhet.

Valfriheten, som rätten till personlig assistans enligt LSS garanterar de av oss som har stora assistansbehov, är för delar av socialdemokratin uttryck för individualism och politisk liberalism som historiskt stått i motsättning till byggandet av välfärdssamhället och den generella välfärd vi har idag.

När grunden till den generella välfärden lades – tack vare socialdemokratin – var valfriheten politiskt en icke fråga. Nu är det andra tider. Valfriheten har blivit en del av den generella välfärdspolitik. Det är dags för socialdemokratin att acceptera detta.

Den individuella valfriheten, oavsett vad den gäller, uppfattas tyvärr fortfarande som ett hot mot den generella välfärden av stora delar av socialdemokratin, huvudsakligen av den fackföreningsanknutna delen av rörelsen, och ses som osolidarisk och splittrande.

De ideologiska banden till socialdemokratins historia verkar inte inrymma en vilja att förstå den avgörande betydelse det har för personer med stora assistansbehov att ha rätt att välja den personliga assistans man behöver. Utan denna valfrihet och makten över de personliga livsvillkoren, som vi alla delar i vardagen, får gemensamma demokratiska värden som jämlikhet och delaktighet ett begränsat värde.

Ingen, som inte är beroende av personlig assistans, skulle acceptera att politiken och verkställande myndigheter kontrollerade och bestämde över när du stiger upp, duschar, går på toaletten, ja det som den personliga assistansen till väsentlig del är till för. Att förstå och i denna mening verka för rätten att välja sin personliga assistans är en fråga om solidaritet som också borde rymmas inom ramen för den socialdemokratiska ideologin.

Vår förhoppning är och vi vädjar till de delar av socialdemokratin, som ser den individuella valfriheten inom LSS och assistansersättningen som ett hot mot den generella välfärden, att man besinnar sig, tänker om och frigör sig från historiska blockeringar och istället ser den som ett nödvändigt komplement till den generella välfärden. Rätten till personlig assistans, där just valfriheten är den viktigaste garantin, kan jämföras med rätten till t ex sjukpenning som ger ekonomisk trygghet vid sjukdom, medan rätt till assistansersättning är en försäkring mot konsekvenserna av en funktionsnedsättning.

Det är dags att socialdemokratin äntligen accepterar denna rättighet som en naturlig del av den generella välfärden.

Lars Hagström
Ordförande i Förbundet FÖR delaktighet och jämlikhet

Rasera inte rätt till personlig assistans

Hur överensstämmer regerings mål för funktionshinderspolitiken när man samtidigt är på väg att rasera rätten till personlig assistans för att till varje pris minska kostnaden för assistansersättningen, undrar Förbundet FÖR delaktighet och jämlikhet.

Så här skriver regeringen i budgetpropositionen 2017/18: ”Målen för funktionshinderspolitiken är tydliga. Kvinnor, män, flickor och pojkar med funktionsnedsättning ska ha möjlighet att verka i vardagen på lika villkor vad gäller delaktighet och tillgänglighet. Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är en utgångspunkt i regeringens arbete med stöden till personer med funktionsnedsättning. God kvalitet, kompetens, likabehandling och rättssäkerhet ska prägla stödverksamheterna, liksom en helhetssyn när det gäller stöd och service till personer med funktionsnedsättning.”

Hur överensstämmer regerings mål för funktionshinderspolitiken när man samtidigt är på väg att rasera rätten till personlig assistans för att till varje pris minska kostnaden för assistansersättning. För att lyckas med detta har regeringen valt en strategi som dels bygger på att fusk och överutnyttjande överdrivs, dels givit signaler till Försäkringskassan att vara mer restriktiv i sina behovsbedömningar, inlindat i prat om rättssäkerhet.

Valfriheten, som rätten till personlig assistans enligt LSS garanterar de av oss som har stora assistansbehov, är för delar av socialdemokratin uttryck för individualism och politisk liberalism som historiskt stått i motsättning till byggandet av välfärdssamhället och den generella välfärd vi har idag. När grunden till den generella välfärden lades – tack vare socialdemokratin – var valfriheten politiskt en ickefråga. Nu är det andra tider. Valfriheten har blivit en del av den generella välfärdspolitik. Det är dags för socialdemokratin att acceptera detta.

De ideologiska banden till socialdemokratins historia verkar inte inrymma en vilja att förstå den avgörande betydelse det har för personer med stora assistansbehov att ha rätt att välja den personliga assistans man behöver. Utan denna valfrihet och makten över de personliga livsvillkoren, som vi alla delar i vardagen, får gemensamma demokratiska värden som jämlikhet och delaktighet ett begränsat värde. Ingen, som inte är beroende av personlig

Vid förstajamningdemonstrationen i Stockholm i år.

assistans, skulle acceptera att politiken och verkställande myndigheter kontrollerade och bestämde över när du stiger upp, duschar, går på toaletten, ja det som den personliga assistansen till väsentlig del är till för. Att förstå och i denna mening verka för rätten att välja sin personliga assistans är en fråga om solidaritet som också borde rymmas inom ramen för den socialdemokratiska ideologin.

Vår förhoppning är och vi vädjar till de delar av socialdemokratin, som ser den individuella valfriheten inom LSS och assistansersättningen som ett hot mot den generella välfärden, att man besinnar sig, tänker om och frigör sig från historiska blockeringar och istället ser den som ett nödvändigt komplement till den generella välfärden. Rätten till personlig assistans, där just valfriheten är den viktigaste garantin, kan jämföras med rätten till t ex sjukpenning som ger ekonomisk trygghet vid sjukdom, medan rätt till assistansersättning är en försäkring mot konsekvenserna av en funktionsnedsättning.

Det är dags att socialdemokratin äntligen accepterar denna rättighet som en naturlig del av den generella välfärden.

Lars Hagström
Ordförande i Förbundet FÖR delaktighet och jämlikhet